

[Carsten Raft.]

er, at man paa de paagældende Lokalteter ikke har de langvarigt arbejdsløse. Spørgsmaalet er saa, om den højtærede Socialminister — det er vel ham, det her drejer sig om — er rede til at flytte med Arbejdskraften. Saa vidt jeg ved, har man principielt taget Standpunkt fra Ministeriets Side i et Cirkulære, men det er kun det første Skridt, det er ikke altid, man derfor gaar til det næste Skridt: at gaa til Udførelsen i Praksis.

Det var derfor interessant at vide, om man er parat til at tage Konsekvenserne af Loven og flytte om med Arbejdskraften, for ellers faar man ikke Lovens Princip helt gennemført. Hvis man kan gaa det Skridt videre, at de Amtskommuner, hvor de langvarigt arbejdsløse findes, gennemfører disse Ting, ja vel, saa er det altsaa et Skridt videre. Men den fuldkomne Opfyldelse af Forudsætningerne for 30 Mill. Kr.s Loven vil man alligevel ikke faa derigennem. Derfor er det et væsentligt Spørgsmaal at rette, og det er af Interesse at faa et Svar her eller i Udvalget af den højtærede Justitsminister eller den højtærede Socialminister.

Saa vidt man kan bedømme, vil Paabudet ikke betyde væsentlige økonomiske Byrder dér, hvor Lovene overvejende kommer til Udførelse. Pengene er for saa vidt bevilget, de findes i den tidligere Bevilling paa de to Beskæftigelseslove, der har været. Blot maa man rejse det Spørgsmaal: Hvem skal betale Bivirkningerne af disse Cyklestianlæg? Saa vidt jeg kan forstaa, medfører Cyklestier ofte en Omlægning af Vejprofiler og andre Vejarbejder, og disse Arbejder kan bevirke ret betydelige Udgifter, saa det er rimeligt at faa klaret i Tide, hvem der skal bære disse. Nu sagde jeg saa frejdigt, at Pengene er bevilget, men man maa dog spørge, om Pengene ogsaa er der. Det vil være rimeligt at faa at vide af den højtærede Socialminister, om der er nok tilbage af de 40 Mill. Kr., som 30 Mill. Kr.s Loven efterhaanden er blevet til; vi skulde nødigt ved en saadan Lov disponere ud over det bevilgede, saa at man hverken har Forudsætninger eller Grundlag for, hvordan man handler med disse Midler.

Loven er imidlertid meget spredt. Jeg forstaaer udmærket godt den Betragtning, at det er meget nemmere for en Politimyndighed at sige: Her erkender vi, at Færdselsfaren er saa stor, at vi maa have det og det udført, end for Amtsvejinspektøren at gaa til Amtsraadet og bede om det — det er ogsaa godt i Overensstemmelse med moderne Forudsætninger, det passer i Tiden, men

meget spredt bliver det alligevel derved. Der er et Socialministerium, man skal spørge, om Arbejdet tilfredsstiller Lovens Krav; der er et Trafikministerium, der skal undersøge, om Arbejdet er teknisk i Orden; der er et Justitsministerium, som skal give Paabudet, og skal Vejanlægget gaa gennem Skov, skal Statsministeriet maaske tale med om Fredningsbestemmelser o. s. v. Efterhaanden er det hele blevet en lille Smule broget, og jeg tror, at Kommunalfolk i Forvejen kan have svært nok ved at finde ud af Tingene. Det maa være en af Udvalgets Opgaver at undersøge, om der er Muligheder for en Forenking.

Det er selvfølgelig et betydeligt Indgreb i den kommunale, henholdsvis amtskommunale Selvstændighed, og vi fra vor Side maa meget bestemt forlange, at der bliver sikret Amtskommunen eller Sognekommunen en ubetinget Forhandlingsret, i hvert Fald allermindst det, det ærede Medlem Hr. Bomholt foreslog som en Tilføjelse til Loven, der udtrykkeligt nævner denne Forhandlingsret.

Til Slut vil jeg gerne ride en lille Tur paa en Kæphest, jeg har, og som det er naturligt at føre af Stald ved denne Lejlighed. Naar man nu skal anvende disse store Beløb og det er Meningen at anvende dem paa Cyklestier, navnlig langs Udfaldsvejene fra Byerne, spørger man uvilkaarlig, hvorfor man ikke vil aflaste Udfaldsvejene for hele denne Cykletrafik paa den for et Cykleland som Danmark normale og rimelige Maade: ved at anlægge særlige Cykleveje, Veje, der udelukkende er reserveret Cyklister, som altsaa flytter Cyklisterne fra det store Landevejsnet og derved gør Tilstanden meget lettere for Automobilene. Den Afvejelse af Ansvar, som det ærede Medlem Hr. Bomholt foretog mellem Cyklister og Automobilet, tror jeg er vanskelig at foretage. Mindst lige saa generende og uhyggeligt er det for Automobilene, særlig om Natten, at køre med hele dette Virvar af Cykler foran sig. Trafiksammenligninger mellem „normale“ Lande, om jeg saa maa sige, og Cyklelande som Holland og Danmark lader sig overhovedet ikke anstille, for Cyklen er et saa usikkert, uroligt og enerverende Element i Trafikken, at der maa kræves særlige Foranstaltninger.

Ved de store Byer, ikke mindst ved Storbym København, vil denne særlige Foranstaltning, Gennemførelsen af Cykleveje, altsaa Veje, reserverede for Cyklister, og som ligger borte fra Landevejene, som kun tilsigter at tage sig af dem, som søger ud til Strand, til Lejrpladser og den Slags Steder,